

siga, at teirra partur lá ikki eftir?

Ein tingmandur tók her fyrri til orðanna nakað soleiðis um loysingarætlanina, at tað var, sum man fyrst vildi spæla finaluna, so kundi man seinni finna útav, um teir innleiðandi dystirnir gjørdur, at ein kvalifiseraði seg. Og tað er rætt, tí tingini koma ikki í røttu raðfylgju.

Og lat okkum hugsa okkum, at sáttmálin um loysingina ikki verður góðkendur við eina fólkaatkvøðu, so er nógv av hesum arbeiði spill av góðum kreftum.

Skilabetri hevði verið, at tit bíðaðu, til fólkið hevði talað um sáttmálan. Verður hann góðkendur, so er at fara undir at smíða grundlóg, og mót-satt, fellur sáttmálin við fólkaarkvøðuna, so kundi henda orka verið brúkt til okkurt skilabetri.

Tað luktar ikki sørt av forfeingilgheit og einari ávisari trond eftir at sleppa at skriva søgu, at mál av so stórum týðningi í hast verða skundað í-gjøgnum í meira ella minni úrtíð.

Tann lóggáva, sum her hjá okkum mest minnir um eina grundlóg, er okkarar stýrisskipanarlóg. Sambært tí ætlan, vit í Javnaðarflokkinum hava um sjálvstýri, so verður neyðugt, at henda verður útbýgd í takt við økta sjálvstýri. Soleiðis at skilja, at tá t.d. rættarmál er á føroyskum hondum, tá verður neyðugt at til-laga okkara stýrisskipanarlóg til eisini at fevna meira nágreiniliga um dómsvald.

Eg siggi, at landsstýrið ætlar, at grundlógar-nevndin eisini skal gera uppskot um eitt føroyskt dóms- og á-kæruvald.

Men eg kann siga so mikið, at tað er einki at ivast í, at arbeiðið við fyri-reikingum til eitt føroyskt dóms- og á-kæruvald er minst líka vítt-fevnandi um ikki meira, enn tað at gera eina grundlóg. Tí vildi rættast verið, at hetta við dóms- og á-kæruvaldinum var eitt arbeiði fyrri seg, eisini tí tað fakliga er sera krevjandi. So hóast vit mæla lögtinginum frá at seta eina grundlógarnevnd, so má Javnaðarflokkurin innstilla seg uppá, at tá meirilutin hevur samtykt uppskotið, so mugu vit við ábyrgd fyrri landi og fólki fara við í arbeiðið, tí tað kemur lógin at krevja av okkum. Men áðrenn vit leggja á strongin, meðan Røstin risin rennur, tí vit ikki vilja geva okkum tíð at bíða eftir rætta sjóvarfallinum, so skal Føroya fólk siga sína hugsan. Tey eiga seinasta orðið, tibetur.

Á ferð til Alta í Finnørkini:

Kósin sett norðureftir

Í dag, Hósdag, stevnir eitt lið av norðurlenskum tíðindafólki norðureftir í-móti Alta í norður Noregi. Norðurlenska Journalistsentrið í Århus og Nordisk Informationskontor í Alta skipa fyrri og við í ferðini eru eisini umboð úr Føroyum. Hetta er eitt sonevnt umhvørvisseminar, har ein umframt ferðaupp-livlsi, eisini fær vitan og kunning um livilíkindini og umstøður í økinum

DAGFINN OLSEN

Kósin er stungin út í kortið, tá norðurlensk tíðindafólk hósdagin hittast í Oslo. Høðani liggur leiðin norð-eftir til Alta í Finnørkini, har eitt sonevnt umhvørvis seminar er á skránni.

Úr Føroyum eru Útvarp Føroya og Tíðindablaðið Sosialurin umboðaði á ferðini til Finnørkina. Tað vera ávikavist Helgi Jacobsen og Dagfinn Olsen, ið umboða Føroyar á ferðini. Norðurendin á Noreg er ikki stað, ið øll kunnu breggja sær av at hava verið. Føroyskir sjómenn kenna nógvir henda part av Noreg, men vanligi føroy-ingurin, ferðamaðurin, leit-ar kanska oftast á sunnari breiddarstigi, tá ferðaskjáltan er pakkað og frítíðin stendur fyrri durðum.

Økið í Finnørkini er kanska eisini heldur ókent í hugaheimi okkara. Kun-leikin hjá føroyingum um samar, og umstøður teirra, er helst avmarkaður. Ein kann eisini hava varhugan av, at økið, har teir búleikast, kennist kanska eisini fjart og ikki gestablítt í okkara hugaheimi.

Liva við og í náttúruni
Tá ein er so norðaliga, so er ein í artiskum øki. Ein yvirskriftin fyrri seminarið (ella vit kunnu kalla tað skeiðið), er eisini, hvussu ein livir við og í náttúruni í artiska partinum av norðurlondum.

Sum føroyingar kanska ikki hava so tørført við at

skilja, so er umráðandi at fara væl við náttúruni. Hetta ger seg galdandi á nógvum økjum. Eitt nú liva fólk í artiska partinum av Norðurlondum í tóttum sambandi og samstarvi við náttúruna. T.d. eru veiðimenn og smar gera eisini nógv við reins-djórahald. Men eisini hava tey fingið eyguni upp fyrri, at umráðandi er duga at hava ymiska vinnu, uttan at oyðileggja. Tað kann vera

ferðavinna ella onnur vinna. Náttúran er stórslegin, men hjá einum, ið ikki er vanur við villu viddirnar og kuldan, kann hon nærum tykjast ræðandi.

Fyrireikararnir fyrri umhvørvis skeiðið siga, at náttúran setur eina harða dags-skrá, men teir vóna, at lut-takararnir á ferðini eisini gerast betri kunnaðir við økið.

Á kavascootara

Á ferðini fáa tíðindafólkini nógv at vita. Fyri-lestrarir eru mangir, men tíðindaliðið sleppur eisini at royna seg. Longu fyrsta kvældið verður farið á kavascootara út at vitja samarnar og at fáa ein góðan bita av reins-djórakjøti frá teimum. Hóast kuldin kann tykjast lemjandi, eini 15, kanska 20, minus stig, so bógva tíðindafólkini náttúna í samatjaldi.

Ymsar aðrar útferðir eru á skránni hjá tíðindafólkunum, ið koma úr Grønlandi, Danmark, Føroyum, Íslandi, Russlandi, Noreg, Finnlandi, og Svøríki

Alta

Byin Alta hava mong hoyrt um. Navnið gjørdist av álvara kent, tá stríð tók seg upp um útbýggingina av Alta-elva. Í dag, meira enn 10 ár eftir, at orkuverkið í Sautso varð liðugt, er stríðsøksin grivin og byrgingin hevur víst seg at hava atráttarmegi. Ferðafólk í hóptali ferðast norðureftir at siggja byrgingin. Saman við øðrum merkisstøðum, dregur 110 metur høga byrgingin fleiri túsund ferðandi árliga. Navnið Alta kemur ætlandi frá samiskum, Alphi, ið merkir ein svani. Í ártúsund hevur byrgin innast í Alta-fjørðinum drigið fólk at sær. Frukttagott og grønt er, so Alta hevur verið ein lýggj oasa í koldu Finnørkini. Síðstu fimti árin hevur Alta ment seg frá at verða land-búnaðarbygd, til at vera fólkaríkasta kommuna í Finnørkini.

Fram til sunnudagin, verða tíðindafólkini kunnað um henda artiska partin av Norðurlondum, umframt, at tíðindaliðið sleppur útferðir, har tilber hjá tí einstaka sjálvum at siggja og uppliva.

Onkutíð verður tikið til, at einki er at skriva heim um. Soleiðis verður neyvan á hesi ferðini til kavakløddu Finnørkina, so vónandi verður kuldin ikki so nógvur, at pennar og knappaborð frysta og bandupptakarar og myndatól ikki vilja mala. Vónandi eydnast við mynd-atólum at fastfrysta uppliv-ils og gerandislív. Og vónandi spyrst burtúr ein túrur, við fløvandi, gevandi og spennandi upplivingum, ið verdar eu at skriva heim um. Eftir tilfarinum og upplegg-inum frá fyri-reikarunum at døma, so er einki at ivast í, at so verður.

